

Leo Trotskij

Kremls roll i kriget

(17 juni 1940)

Frankrikes kapitulation är inte bara någon enkel militär händelse. Det är den del av Europas katastrof. Det går inte längre för mänskligheten att leva under imperialismens regim. Hitler är ingen tillfällighet; han är bara det mest konsekventa och bestialiska uttrycket för imperialismen, som hotar att krossa hela vår civilisation.

Men till följd av de allmänna orsakerna till katastrof som finns inneboende hos imperialismen vore det oförlåtligt att glömma den brottsliga och ödesdigra roll som Kreml och Komintern haft. Ingen annan försåg Hitler med sådant stöd som Stalin. Ingen annan skapade en så farlig situation för Sovjetunionen som Stalin.

Under en femårsperiod propagerade Kreml och Komintern för en ”allians av demokratier” och ”folkfronter” i syfte att förhindra ett krig mot de ”fascistiska angriparna”. Denna propaganda, som fått sina starkaste effekter i fallet Frankrike, fick enormt inflytande över de folkliga massorna. Men när kriget verkligen närmade sig hoppade Kreml, och dess redskap Komintern, oväntat över till de ”fascistiska angriparna”. Med sin hästhandlarmentalitet försökte Stalin på detta sätt lura Chamberlain, Daladier och Roosevelt och skaffa sig strategiska positioner i Polen och de baltiska staterna. Men Kremls hopp fick oändligt vidare konsekvenser: det var inte bara så att det bidrog till att lura olika regeringar, det vilseledde och demoraliserade också de folkliga massorna, främst i de så kallade demokratierna. Genom sin propaganda för ”folkfronter” hindrade Kreml massorna från att ta upp kampen mot det imperialistiska kriget. Genom att gå över till Hitlers sida blandade Stalin abrupt korten och förlamade ”demokratiernas” militära förmåga. Trots alla förstörelsevapen består den avgörande betydelsen hos den moraliska faktorn. Genom att demoralisera de folkliga massorna i Europa, och inte enbart i Europa, spelade Stalin rollen som provokatör i Hitlers tjänst. Frankrikes kapitulation är ett av resultaten av denna politik.

Men det är på intet vis det enda resultatet. Trots de territoriella erövringar Kreml gjort har Sovjetunionens internationella ställning förvärrats ytterst allvarligt. Den polska bufferten är borta. Den rumänska kommer att göra det i morgon. Det mäktiga Tyskland, herre över Europa, har fått en gemensam gräns med Sovjetunionen. Skandinavien, ett område av svaga och nästan avväpnade länder, är ockuperat av samma Tyskland. Det landets segrar i väst är bara en förberedelse för en gigantisk rörelse österut. Under angreppet på Finland uppvisade Röda armén, där Stalin rensat ut ledningen och demoraliserat, sina svagheter inför hela världen. I sina planer på att tåga mot Sovjetunionen kommer Hitler att få stöd av Japan.

Nu har Kremls agenter åter börjat tala om en allians av demokratier mot de fascistiska angriparna. Det är tänkbart att Stalin, som lurendrejaren som blivit lurad, kommer att bli tvungen till en ny utrikespolitisk vändning. Men ve de folk som åter litar på Kremledarnes ohederliga agenter! Stalin har bidragit till att förvandla Europa till ett blodigt kaos och förde Sovjetunionen till avgrundens rand. Folken i Sovjetunionen har nu all anledning att känna den största oro ... Bara om den totalitära klicken i Moskva störtas, bara om sovjetdemokratin återföds kommer de krafter att frigöras bland de sovjetiska folken som är nödvändiga i kampen mot det oundvikliga och snabbt annalkande slaget från det imperialistiska Tyskland. Därmed är sovjetisk patriotisk helt oskiljaktig från en oförsonlig kamp mot den stalinistiska klicken.

Översättning: Björn Erik Rosin

Se även: Trotskij-artikeln [Vem bär skulden för att ha startat Andra världskriget?](#) (från september 1939). Där finns en förteckning med Trotskij-artiklar om världskriget + fler lästips.